

BIOGRAFIE

– PREOT OCTAVIAN PĂTRAȘCU

CĂLIN MADEAR

Preotul Octavian-Nicolae Pătrașcu, s-a născut la 15 iunie 1939 în satul Merișor, comuna Bănița, județul Hunedoara, din părinții Moise și Maria Pătrașcu, învățători binecredincioși care au construit trei școli – în Merișor, Jieț și Slătinoara.

A urmat școala primară în satul Jieț, gimnaziul în Lonea și liceul în Petroșani, între anii 1946-1956, iar între anii 1957-1961, cursurile Facultății de Teologie din Sibiu, obținând licența în teologie în iunie 1961. În paralel cu facultatea de teologie a urmat și cursurile de canto la Școala Populară de Artă din Sibiu. După promovarea examenului de capacitate preoțească, la mitropolia din Timișoara în octombrie 1961, a fost numit Secretar al Episcopiei (director al cancelariei eparhiale), începând cu data de 1 aprilie 1962.

La 19 august 1962, s-a căsătorit cu inginera Silvia ENCULESCU. La 2 septembrie 1962 a fost hirotonisit diacon de către Nicolae Corneanu – Mitropolitul Banatului,

pe seama catedralei ortodoxe române a Episcopiei Aradului și Hunedoarei, slujind sub conducerea Preasfințitului Teoctist până la 30 septembrie 1965. Tot la Arad s-au născut fiul Nicolae-Cătălin în anul 1963 și fiica Maria-Carmen în anul 1965, ambii de profesie ingineri. La 13 iunie 1965 a survenit moartea mamei.

La 27 septembrie 1965 a fost hirotonisit preot la Arad, de către Preasfințitul Episcop Teoctist. Fiind solicitat de fostul preot paroh Teofil Ioanovici să preia păstoria parohiei Livezeni, a fost instalat ca preot paroh la parohia menționată la 1 oct. 1965.

În parohia Livezeni existau trei biserici: prima, veche din 1733 „a Sinonilor” cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” în Lunca Jiului (dezafectată), a doua în Sălătruc, cu hramul „Sf. Mare Mucenic Gheorghe”, veche din 1750, și biserica parohială „Sfinții Împărați Constantin și Elena”, construită între 1930-1940, neterminată din cauza începerii celui de-al doilea război mondial și în stare de degradare. Astfel, pe lângă slujirea preoțească propriu zisă, a mulțimii localnicilor (sătenii din cele șase sate și cătune Slătinoara, Lunca, Coasta, Dâlja Mică și Sălătruc-Surduc) ca și a credincioșilor din cartierul Aeroport, s-a implicat încă din primele zile la finalizarea lucrărilor de la biserica parohială „Sfinții Împărați”.

Biserica a fost reparată capital, pictată în frescă, a fost dotată cu mobilier sculptat în lemn de stejar în atelierele Patriarhiei, a primit candelabre și un clopot nou. Conco-

mitent s-a restaurat și biserica veche din Lunca, declarată monument istoric pentru a fi salvată de la demolare dar și cea din Sălătruc, unde s-a înnoit acoperișul, s-a tencuit interiorul și s-a pictat în tempera grasă.

După cinci ani, biserica parohială „Sfinții Împărați” a fost târnosită la 1 noiembrie 1970, sub oblăduirea Preasfințitului Episcop Teoctist, care tot atunci a binecuvântat și biserica din Sălătruc, sfințită ulterior de Preasfințitul Gherasim Hunedoreanul.

Pe lângă toate acestea s-a preocupat cu insistență și înțelepciune de întărirea unității de credință a credincioșilor noștri localnici și a celor din Cartierul Aeroport dar și de cercetarea și ajutorarea sărmanilor și orfanilor, a familiilor rămase fără case din cauza incendiilor (două în Slătinoara și una în Lunca Jiului). A sprijinit comunitatea din Petroșani activând în Crucea Roșie peste trei decenii, iar ca președinte al filialei Petroșani, timp de zece ani. A colaborat cu toți preoții și slujitorii celorlalte biserici și culte din Petroșani, în pace și bunăvoință.

În anul 1974, în urma insistențelor stăruitoare ale Preasfințitului Episcop Dr. Visarion Aștileanu, s-a întors la Episcopia Aradului, activând în funcția de vicar administrativ și cultural, timp de un an. Apoi a solicitat revenirea la Parohia Livezeni, unde avea familia cu cei doi copii, elevi la acea vreme.

Revenit la Petroșani în parohia Livezeni, a fost promovat în funcția de Protopop al Văii Jiului și Țării Hațegului având în subordine 57 de parohii (de la Câmpu

lui Neag, la Călan, Bucova și Sf. Mănăstire Prislop). Timp de doisprezece ani a condus Protopopiatul într-o atmosferă de pace și bunăvoință între toți preoții și credincioșii. În această perioadă s-a reușit repararea și pictarea unui număr mare de biserici, ajutând și Sfânta Mănăstire a Prislopului, redeschisă din anul 1976.

Născut și crescut în Valea Jiului, a îndrăgit meleagurile, oamenii, portul și tradițiile strămoșești. Și-a dorit să amenajeze lângă biserica Sf. Împărați un muzeu etnografic al Văii Jiului cu casă veche, „culă cu ocol închis”, moară veche, piuă, văioagă, stână veche etc. Nu i s-a dat voie, și unele din aceste obiective s-au pierdut pentru totdeauna. După 1989 s-a născut un alt vis al său, construirea unei catedrale în Petroșani, iar acest lucru astăzi se realizează (Catedrala Sfântului Prorooc Ilie).

În anul 1990 începe demersuri insistente la toate autoritățile ecleziale și civile pentru construirea unei biserici noi în cartierul Aeroport. Duminică, 4 decembrie 1994, s-a pus piatra de temelie pentru biserica cu hramul „Sfânta Mare Muceniță Varvara”, biserica în care ne aflăm astăzi. Ajutat de binecredincioși, Liga minerilor, Combinatul carbonifer Valea Jiului, lucrările au demarat și s-au desfășurat într-o perioadă grea de tranziție, întâmpinând lipsuri și greutăți. Dorind să slujească și lui Dumnezeu și oamenilor, s-a proiectat o biserică pe două nivele, un demisol spațios iar deasupra biserica de lemn. La demisol s-a amenajat „Biserica Martei” pentru cele necesare semenilor aflați în dificultate, iar sus „Biserica

Mariei”, pentru cele duhovnicești. Biserica a fost sfințită duminică 7 octombrie 2001 de un sobor alcătuit din ierarhi și preoți, în frunte cu vrednicul de pomenire Teoctist Patriarhul, care îi acordă Crucea Patriarhală.

În anul 2002 înființează un centru social la demisol cu cantină socială, cabinet medical și cursuri de reconversie profesională (în colaborare cu asistent universitar Felicia Andrioni). Obține aprobarea pentru un nou proiect social finanțat din fonduri PHARE. Pentru continuarea activității, fondează Asociația Umanitară și Etnografică „Sf. Varvara” care funcționează și în prezent pe lângă Biserică. Ulterior obține sprijin financiar de la autorități pentru construirea capelei mortuare cu altar de vară și clopotniță. Toate sunt funcționale azi.

Iubitor de valori strămoșesti, reușește să întemeieze un așezământ etnografic cu casă veche (în interior cu obiecte specifice) și copia fidelă a unei stâne ciobănești. Complexul este mereu vizitat de turiști din țară și străinătate și admirat pentru frumusețea și valorile patrimoniale.

Din anul 1990 și până în 2009 a predat religie (la început onorific) la școlile nr. 5, 6, 7, în Sălătruc și Slătinoara, apoi doar la Școala nr. 7 „Andrei Șaguna” cu care suntem în parteneriat permanent.

Tot din dorința de a sluji comunitatea, se implică în reînființarea Composesoratului Livezeni-Petroșani. S-a implicat și în asociația PRO-URBE susținând „ZIUA VERDE”, zi dedicată protejării mediului. I-au fost mereu alături enoriașii, săteni și orașeni, mineri și lucrători din

alte întreprinderi pe care i-a pomenit mereu în rugăciunile sale.

La 6 mai 2010 a avut bucuria de a vedea așezate în această biserică părticele din moaștele Sfintei Mari Mucenițe Varvara și ale altor Sfinți.

Se pensionează în 2010 dar continuă să slujească la îndemnul Preasfințitului Gurie, alături de preoții mai tineri ai bisericii pe care i-a iubit ca pe niște fii. În anul 2013 i se acordă titlul de CETĂȚEAN DE ONOARE al Municipiului Petroșani. În anul 2016 redactează monografia PAROHIA LIVEZENI IERI ȘI AZI (finalizată la 21 octombrie 2016).

La începutul anului 2017, ultimul an al vieții sale, și-a ostit un mare dor – călătoria în Țara Sfântă pe urmele Mântuitorului, la al cărui jertfelnic a slujit peste 50 de ani. Ultima participare în calitate de preot slujitor a fost vineri 13 octombrie 2017 la Taina Sfântului Maslu.